

RESULTATEN VAN ACRYL-ARTROPLASTIEK VAN HET HEUPGEWRICHT

Dr. M. J. KINGMA¹ schrijft in zijn artikel: „Breuk van een prothese kan het gevolg zijn van slechte kwaliteit van het materiaal van de prothese. . . . Slijtage en corrosie zijn onvergeeflijke fouten van het materiaal. In dit verband zij opgemerkt, dat er in Nederland geen controle bestaat op de deugdelijkheid van chirurgisch materiaal”.

Hiermede wordt onwillekeurig een blaam geworpen ook waar deze niet verdiend wordt: het deugt weer niet in Nederland. Welnu, dat er een of andere wijze van keuring zou komen, is toe te juichen, zelfs bitter nodig. Evengoed als op eetwaren en wat dies meer zij. Ik geloof niet, dat er één land ter wereld is waar deze keuring wel bestaat.

Wat is echter de geschiedenis van de acrylprothese? De JUDETS — gronden onbekend — proclameren de prothese gemaakt van „acryl” tot indifferent voor ons lichaam en sterk genoeg. Toen de prothesen braken, werden zij met een metalen staafje versterkt. Nu breken ze nog en ze tonen slijpvlakken; dit is het geval met alle prothesen, door wie ook in Europa gemaakt: het materiaal is te zacht gebleken. Er bestaan wel andere plastics, die hard genoeg zijn, maar deze zijn niet indifferent. M.a.w. het gewenste plastic materiaal is nog niet gevonden. Indien een prothese — bovendien — niet met zorg gemaakt is, maar bv. de gasbellen er in te zien zijn, zoals wij zagen in de oorspronkelijke Franse prothesen, kunnen wij pas spreken over fouten in de vervaardiging. Voor de rest is het ons aller eigen schuld, dat wij goedgelovig zijn geweest en niet eerst slijtproeven hebben gedaan.

KINGMA wijst er enige regels eerder op, dat de inwendige pen corrosie kan tonen zonder prothese-breuk en hij geeft als een remedie aan, dat „de pen in elk geval van roestvrij staal” zou moeten zijn!

In elk geval zou ik zeggen, dat hiermede alweer is aangetoond, dat acrylhars geen hermetische afsluiting garandeert, m.a.w. niet deugt.

Dat de methode-Judet reeds nu obsoleet is, neemt niet weg, dat ze een leerzame fase heeft betekend op het nog niet geëindigde pad der heup-artroplastiek.

Literatuur: ¹M. J. KINGMA (1956) *Ned. T. Geneesk.* **100**, 1074.

Utrecht, 23 april 1956

E. H. LA CHAPELLE

De bovengeciteerde zinsneden heb ik met opzet in mijn artikel opgenomen, met het doel de aandacht te vestigen op het probleem van de keuring van chirurgische materialen.

Ik heb in mijn artikel niet gesproken over het land van herkomst van de gebruikte prothesen. Nu collega LA CHAPELLE dit onderwerp aanroert, moet ik zeggen dat de in Nederland gefabriceerde acryl-prothesen dikwijls fouten tonen die door zorgvuldiger en deskundiger constructie hadden kunnen worden vermeden. Ook in het buitenland vervaardigde prothesen zijn vaak ondeugdelijk. Het probleem betreft verder niet uitsluitend de acryl-prothesen. Het slaat op alle materialen die bij operaties in het menselijk lichaam worden gebracht, en het gaat zowel over in ons land gefabriceerde materialen als over geïmporteerde. De chirurgen zijn meestal niet in staat de kwaliteit van de hun aangeboden materialen te beoordelen; ook de leverancier (de importeur, de instrumentenhandel) kan gewoonlijk niet nagaan of de betreffende materialen voldoen aan de eisen die daaraan moeten worden gesteld.

Ik acht het gewenst dat een instituut voor keuring van chirurgische materialen tot stand komt.

Amsterdam, 11 mei 1956

M. J. KINGMA

BRIEFWISSELINGEN

DE BUNDELS KLINISCHE LESSEN

Onder verwijzing naar de voetnoot onder het hoofdartikel over de Klinische Lessen (deze jaargang bl. 1274) zij medegedeeld, dat de bundels 1950 en 1953 inmiddels zijn uitverkocht.

Amsterdam, 14 mei 1956

REDACTIE